

Forslag

til

Lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Fremsat den 25. februar 1965 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om skattefri afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 4. juni 1958, lov nr. 256 af 11. juni 1960, lov nr. 401 af 20. december 1960 og lov nr. 160 af 31. maj 1961 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, første punktum, tilføjes: „jfr. dog § 6 A.“

2. § 2, *stk. 1*, sidste punktum, sidste led, affattes således: „jfr. dog § 6 A og § 35, *stk. 4*.“

3. Efter § 6 indføres som ny paragraf:

„§ 6 A. Anskaffelsessummen for automobiler, som af ejeren udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, men som er indregistreret

- a) til privat personbefordring,
- b) til udlejning uden fører,
- c) som hyrevogne (drosker, lillebiler),
- d) som skolevogne,
- e) som last- eller varemotorkøretøjer, der er berigtiget med halv omsætningsafgift,

indgår ikke i den i § 2, *stk. 1*, omhandlede saldo værdi. Afskrivning foretages efter saldometoden særskilt for hvert enkelt driftsmiddel af denne art og kan ikke foretages på det beløb, hvormed anskaffelsessummen overstiger 35.000 kr. Forbedringsudgifter vedrørende de nævnte automobiler kan kun danne grundlag for afskrivning i det omfang, de sammenlagt med den oprindelige anskaffelsessum ikke overstiger 35.000 kr. Afskrivning kan højst ske med 20 pct. af saldo værdien.

Finansm. - Skattedept. II j. nr. 49-1965.

Stk. 2. Afstås et af de i *stk. 1* omhandlede automobiler for et beløb, der overstiger anskaffelsessummen med fradrag af samtlige skattefri afskrivninger, der er foretaget for tidligere indkomstår, skal fortjenesten medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afståelsen finder sted. Er afståelsessummen mindre end anskaffelsessummen efter fradrag af afskrivninger, kan tabet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for afståelsesåret, dog kun i det omfang tabet overstiger det beløb, som i henhold til *stk. 1* ikke kan gøres til genstand for afskrivning.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 32, *stk. 1*, jfr. *stk. 4*, finder tilsvarende anvendelse, når den skattepligtige

a) lader et automobil, der omfattes af bestemmelserne i § 6 A, omregistrere til anden anvendelse end den i *stk. 1* omhandlede,

b) lader et automobil, der omfattes af bestemmelserne i afsnit I, omregistrere fra anden anvendelse til nogen af de i *stk. 1* omhandlede anvendelser.

Stk. 4. I øvrigt finder reglerne i afsnit I anvendelse på de i *stk. 1* omhandlede automobiler, i det omfang reglerne er forenelige med bestemmelserne i *stk. 1* og 2.“

4. § 8, *stk. 2* og *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 2.* Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 20 pct. af den del af anskaffelsessummen, der udgør 35.000 kr. eller derunder, og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 20 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets

begyndelse. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter.

Stk. 3. Afholdes der med hensyn til de i dette afsnit omhandlede driftsmidler udgifter til forbedring, kan afskrivning beregnes på disse udgifter efter reglerne i stk. 1 og 2 på samme måde som på anskaffelsesudgifter vedrørende sådanne driftsmidler. Forbedringsudgifter kan dog kun danne grundlag for beregning af afskrivninger i det omfang, de sammenlagt med den oprindelige anskaffelsessum ikke overstiger 35.000 kr. Forbedringsudgifter vil være at afskrive sammen med det driftsmiddel, de vedrører.“

5. I § 9 udgår sidste pkt., og som nyt stk. tilføjes:

„*Stk. 2.* Hvis salgssummen er mindre end anskaffelsessummen med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, kan en del af forskelsbeløbet fradrages i den skattepligtige indkomst for salgsåret. Ved opgørelsen af den fradragsberettigede del nedsættes forskelsbeløbet med det beløb, hvorpå der i henhold til § 8, stk. 2-3, ikke kan beregnes afskrivninger. Af det således nedsatte forskelsbeløb kan den del fradrages, der svarer til forholdet mellem de skattefri afskrivninger og de samlede beregnede afskrivninger.“

6. § 10, stk. 1, affattes således:

„**§ 10.** Udgår et af reglerne i dette afsnit omfattet driftsmiddel af driften i anledning af en skade, der er overgået det, kan der ikke afskrives på driftsmidlet i det indkomstår, hvori skaden er indtruffet. Såfremt den i anledning af skaden eventuelt udbetalte forsikrings- eller erstatningssum med tillæg af beløb, der måtte blive indvundet ved salg af det skadelidte driftsmiddel, er mindre end driftsmidlets anskaffelsessum med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, kan en del af forskelsbeløbet fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori skaden er indtruffet; herved finder bestemmelsen i § 9, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Overstiger den eventuelle forsikrings- eller erstatningssum med

tillæg af beløb, der måtte blive indvundet ved salg af det skadelidte driftsmiddel, driftsmidlets anskaffelsessum med fradrag af de samlede beregnede afskrivninger, vil en efter reglerne i § 9, stk. 1, beregnet del af forskelsbeløbet være at medregne i den skattepligtige indkomst.“

7. § 22, stk. 1, næstsidste og sidste pkt., affattes således:

„Erhververen af en bygning eller installation, hvorpå afskrivning er foretaget eller har kunnet foretages af den tidligere ejer, kan afskrive erhvervelsessummen over det antal år, der på erhvervelsestidspunktet resterer af den oprindelig anslåede levealder for bygningen eller installationen, dog i intet tilfælde over en kortere periode end 20 år. Er den anslåede levealder udløbet, kan der ligeledes afskrives over 20 år.“

8. § 22, stk. 2, sidste pkt., affattes således:

„Er den resterende afskrivningsperiode kortere end 20 år, eller er afskrivningsperioden udløbet, afskrives forbedringsudgifterne over 20 år.“

9. I § 28, stk. 3, næstsidste pkt., udgår ordene „til hvilke skatten skulle have været erlagt“, og i stedet indføjes: „til hvilke skatten ville have været forfalden“.

10. I § 35, stk. 4, 1. pkt., udgår ordene „og i § 8, stk. 2,“.

11. I § 35, stk. 4, 2. pkt., udgår ordene „og § 8, stk. 2,“.

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse med hensyn til aktiver, der er anskaffet den 1. januar 1965 eller senere. Anskaffelsessummen for aktiver, der er anskaffet forud for 1. januar 1965, afskrives efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov.

F. t. l. om ændr. af l. om skattefri afskrivninger m. v.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det er hensigten med lovforslaget at ændre afskrivningslovens bestemmelser om afskrivning på visse automobiler samt på driftsmidler, der både anvendes erhvervsmæssigt og privat. Der fremsættes samtidig et forslag om at ændre bestemmelsen i § 18 A i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), der vedrører den formueskattemæssige værdiansættelse af driftsmidler, som omfattes af afskrivningslovens bestemmelser.

Lovforslaget har endvidere til formål at gennemføre en vis stramning af afskrivningsreglerne for ældre driftsbygninger, når disse skifter ejer.

A. For automobiler, som ejeren udelukkende benytter erhvervsmæssigt, men som er indregistreret til privat personbefordring, til udlejning uden fører eller som drosker, lillebiler, skolevogne eller last- og vareautomobiler, der er berigtiget med halv omsætningsafgift, stilles der forslag dels om en varig nedsættelse af den højeste tilladte afskrivningsprocent til 20, dels om en varig begrænsning af det beløb, hvorpå afskrivning kan foretages (forslaget til ny § 6 A). Det samme gælder med hensyn til driftsmidler, der anvendes både til erhvervsmæssige og til private formål (forslaget til ændring af §§ 8-10).

1) Efter de gældende regler om driftsmidler, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt (afskrivningslovens afsnit I), er det den faktiske anskaffelsessum, der danner grundlaget for de skattefri afskrivninger. Hvis en virksomhed f. eks. anskaffer et kostbart automobil, som virksomheden stiller til rådighed for en direktør eller medarbejder, kan virksomhedens ejer afskrive skattefrit på hele anskaffelsessummen. Selv om den pågældende direktør eller medarbejder anvender automobilet helt eller delvis til privatkørsel, kan disse skattefri afskrivninger fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for virksomhedens indehaver, idet der for ham er tale om en udelukkende erhvervsmæssig anvendelse af automobilet.

Ifølge forslaget til ny § 6 A i afskrivningsloven skal der ikke længere kunne afskrives skattefrit på hele anskaffelsessummen for sådanne automobiler, idet den del af anskaffelsessummen, der ligger over 35.000 kr., ikke skal kunne afskrives. Forbedringsudgifter vedrørende disse automobiler skal ifølge forslaget kun kunne afskrives i det omfang, de sammenlagt med den oprindelige anskaffelsessum ikke overstiger maksimumsbeløbet. Afskrivning skal ifølge forslaget højst kunne foretages med 20 pct.

92 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Disse ændringer gør det nødvendigt at holde de omhandlede automobiler uden for den samlede afskrivningssaldo for den skattepligtiges øvrige driftsmidler. Ifølge forslaget skal afskrivning efter saldometoden derfor foretages særskilt for hvert enkelt af disse automobiler.

Som en naturlig konsekvens af de omtalte ændringsforslag er der i forslaget til § 6 A, stk. 2, indsat en særlig regel om den skattemæssige stilling, når de omhandlede automobiler afhændes. Efter de gældende regler i afskrivningslovens afsnit I tages der i almindelighed hensyn til fortjeneste og tab ved afhændelse af driftsmidler på den måde, at salgssummerne påvirker den samlede afskrivningssaldo og dermed de fremtidige afskrivninger. (Drejer det sig om tab, kan den skattepligtige dog i stedet vælge at fradrage tabet fuldt ud i afhændelsesåret, jfr. lovens § 4). Fortjeneste ved afhændelse af driftsmidler kan medføre, at der opstår en negativ saldo med deraf følgende beskatning i henhold til lovens § 5. Under den foreslåede ordning må de omhandlede automobiler som nævnt holdes uden for den almindelige afskrivningssaldo. Fortjeneste ved afhændelse af disse automobiler skal derfor ifølge forslaget indkomstbeskattes i det år, afståelsen finder sted. På tilsvarende måde skal et eventuelt tab kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, dog kun i det omfang tabet overstiger det beløb, der ifølge forslaget ikke kan afskrives på.

Virkningerne af forslaget til § 6 A belyses ved følgende eksempel:

Indehaveren af en virksomhed anskaffer i 1965 et automobil, som stilles til rådighed for en medarbejder. Automobilet indregistreres til privat personbefordring.	
Anskaffelsessummen udgør	50.000 kr.
Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteåret 1966-67 fradrager virksomhedens indehaver afskrivning på automobilet med 20 pct. af maksimumsbeløbet 35.000 kr. =	7.000 -
Anskaffelsessum ÷ afskrivninger	43.000 kr.
I 1966 sælges automobilet for	45.000 -
Fortjenesten	2.000 kr.

skal ifølge forslaget indkomstbeskattes i skatteåret 1967-68. Tænker man sig i stedet, at automobilet i 1966 sælges med tab, skal der ifølge forslaget ske en opgørelse af, hvor stor en del af tabet, virksomhedens indehaver kan fradrage ved indkomst-opgørelsen for skatteåret 1967-68. Er automobilet

f. eks. solgt i 1966 for 25.000 kr., bliver opgørelsen således:

Anskaffelsessum.....	50.000 kr.
Maksimalbeløb for afskrivninger.....	35.000 -
<hr/>	
Ikke afskrivningsberettiget del af anskaffelsessummen.....	15.000 kr.
Anskaffelsessum ÷ afskrivninger.....	43.000 kr.
Salgssum.....	25.000 -
<hr/>	
Tab.....	18.000 -
Fradragsberettiget del af tabet...	3.000 kr.

2) Lovforslagets bestemmelser om driftsmidler, der både anvendes erhvervsmæssigt og privat (ændringsforslagene til afskrivningslovens §§ 8-10), er udarbejdet efter tilsvarende retningslinjer som de foran omtalte bestemmelser.

De gældende regler om disse såkaldte „blandede driftsmidler“ findes i afskrivningslovens afsnit II. I praksis er det så godt som udelukkende delvis erhvervsmæssigt anvendte automobiler, der omfattes af disse regler. Også her er det den fulde anskaffelsessum for driftsmidlet, der danner udgangspunkt for afskrivningerne; men ved indkomstopgørelsen kan den skattepligtige dog kun fradrage den del af afskrivningerne, som forholdsmæssigt svarer til den erhvervsmæssige anvendelse.

I øvrigt er der nogle tekniske forskelle fra reglerne i afsnit I: De blandede driftsmidler afskrives vel efter saldometoden, men sådan at hvert driftsmiddel afskrives for sig. Fortjenester eller tab ved afhændelse af blandede driftsmidler tages i betragtning ved indkomstopgørelsen for afhændelsesåret. Det er kun den del af fortjenesten eller tabet, der svarer til den erhvervsmæssige anvendelse, som man henholdsvis beskatter eller tillader fratrukket. Med denne begrænsning er det hele tabet, der kan fradrages.

Ifølge forslaget begrænses den afskrivningsberettigede del af anskaffelsessummen til 35.000 kr. på tilsvarende måde som for de automobiler, ejeren udelukkende anvender erhvervsmæssigt. Der er endvidere medtaget en regel om en tilsvarende begrænsning af det tab ved afhændelse, som kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Den højeste tilladte afskrivningsprocent foreslås også her nedsat til 20.

B. Forslaget til ændringer i afskrivningslovens § 22 indebærer en stramning af reglerne om, hvor hurtigt erhververen af *ældre driftsbygninger* kan afskrive disse.

Efter de gældende regler afskrives afskrivnings-

berettigede bygninger samt særlige installationer i bygninger over deres antagelige levealder. Når en ældre bygning skifter ejer, kan erhververen afskrive erhvervessummen for bygningen over den del af den oprindelig ansatte levealder, som er tilbage på det tidspunkt, da han overtager bygningen. Hvis der er mindre end 10 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder, skal han ifølge afskrivningslovens § 22, stk. 1, næstsidste og sidste pkt., afskrive sin købesum over 10 år. Det samme gælder, hvis den oprindelig anslåede levealder er udløbet. § 22, stk. 2, indeholder tilsvarende regler om afskrivning af forbedringsudgifter.

De gældende regler kan belyses ved følgende *eksempel*:

En driftsbygning har en oprindelig anslået levealder på 80 år; den er opført i 1890.

Bygningen skifter ejer i 1965, altså på et tidspunkt, da der er 5 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder. Efter de gældende regler kan erhververen afskrive erhvervessummen over 10 år. Det gælder, selv om det viser sig, at bygningen er anvendelig i mere end 10 år. Erhververen har dog tillige adgang til at foretage ekstraafskrivning efter de særlige regler i lovens §§ 26-28. Benytter han sig af dette, kan han få bygningen afskrevet fuldt ud over 6 år.

Efter forslaget skal almindelige afskrivninger på bygningen foretages over 20 år, når den resterende levealder er mindre end 20 år eller helt udløbet. Benytter erhververen sig tillige af reglerne om ekstraafskrivning, kan han efter forslaget få bygningen afskrevet fuldt ud over 12 år.

Det bemærkes, at de foreslåede ændringer også vil finde anvendelse ved afskrivningen af særlige installationer i en bygning, når denne skifter ejer, og der er mindre end 20 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder for installationen.

C. Endelig indeholder lovforslaget nogle ændringer, der væsentligst har redaktionel karakter. Ændringsforslaget i § 1, nr. 9, tilsigter at bringe formuleringen af rentebestemmelsen i lovens § 28, stk. 3, i overensstemmelse med lignende bestemmelser andetsteds i skattelovgivningen.

D. Ifølge lovforslagets § 2 skal de ændrede afskrivningsregler finde anvendelse med hensyn til aktiver, der er anskaffet den 1. januar 1965 eller senere. I de hyppigst forekommende tilfælde, hvor den skattepligtige har kalenderåret som indkomstår, medfører det den praktiske fordel, at alle anskaffelser inden for samme indkomstår skal afskrives efter ensartede regler.